

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Er/3145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214948
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3814214948.3

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., Michalská 387/16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 838 825, v zast.: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: Q. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. cesta XXX/XX, XXX XX M., o vymoženie 2486,81 eur s prísl., takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 16Er/3145/2014-29 z 9.7.2021
z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 25.7.2014 domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 2486,81 eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 12C/287/2012-197 z 27.2.2014. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Halásovi udelené tunajším súdom dňa 17.9.2014. Nástupcom súdneho exekútora je Mgr. Boris Halás.

2. Dňa 22.6.2020 vydal pôvodný súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie, podľa ktorého upovedomil oprávneného, že došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“ alebo „zákon č. 233/2019 Z. z.“), pretože uplynula rozhodná doba. Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov, k predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje. Súčasťou upovedomenia je aj výzva oprávnenému na zaplatenie paušálnych trov starej exekúcie 42,- eur, ktoré pozostávajú z paušálnych trov 35,- eur a dane z pridanej hodnoty z paušálnych trov 7,- eur.

3. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie včas námietky. Tiež podal návrh na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. a návrh na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z.. Vyšší súdny úradník uznesením č. k. 16Er/3145/2014-29 z 9.7.2021 námietky oprávneného z 23.7.2020 proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie z 22.6.2020 zamietol a v časti, v ktorej sú námietkami proti paušálnym trovám, ich odmietol (výrok III.), návrh oprávneného z 23.7.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č.233/2019 Z. z. zamietol (výrok I.) a návrh oprávneného z 23.7.2020 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č.233/2019 Z. z. zamietol (výrok II.). Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného

právneho predpisu s Ústavou, a teda nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy, zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania (podľa § 162C.s.p.) za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol. Vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona č. 233/2019 Z. z. zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 zákona, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Upovedomenie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, jasne v ňom je uvedené, podľa akého zákonného ustanovenia bola exekúcia zastavená, a že to bolo z dôvodu uplynutia rozhodnej doby piatich rokov. Súdny exekútor nie je povinný v upovedomení uvádzať, aké úkony vykonal, aby vymohol nárok oprávneného. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník námietky oprávneného ako nedôvodné zamietol. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona, ktorý jednoznačne stanovuje, že námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné, a to tak vo vzťahu k nároku a aj vo vzťahu k výške týchto trov, vyšší súdny úradník námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie v časti, v ktorej sú námietkami proti paušálnym trovám, ako neprípustné odmietol.

4. Oprávnený podal proti uzneseniu č. k. 16Er/3145/2014-29 z 9.7.2021 včas sťažnosť. V sťažnosti uviedol, že uznesenie napáda v celom rozsahu a sťažnosť odôvodňuje tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (oprávnenému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený namietol, že doručené upovedomenie neobsahuje všetky zákonné náležitosti podľa §5 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/2019 Z.z., a preto je nepreskúmateľné. Za zákonné ustanovenie nie je ale aj slovné vyjadrenie zákonného ustanovenia. Slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný obsah skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú nemôže byť naplnená zopakovaním, či uvedením toho, že stará exekúcia sa zastavuje, pretože uplynula rozhodná doba, ani uvedením toho, že nejde o takú starú exekúciu, ktorá sa nezastavuje, nakoľko toto nedáva informáciu o tom, prečo vlastne sa stará exekúcia zastavuje. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie ani z výzvy na zaplatenie paušálnych trov, tiež nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie a aké úkony exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil tak zastavenie starej exekúcie. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, ako nárok oprávneného exekútor vymáhal, a prečo nárok nebol vymožený ani za 5 rokov plynutia rozhodnej doby. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé ani to, ako exekútor nárok oprávneného vymáhal a prečo v posledných 18 mesiacoch nevykonal ani 15,- eur preto, aby nedošlo k zastaveniu exekúcie. Podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15,- eur. Oprávnený namietol, že ani s touto námietkou sa konajúci súd nevysporiadal. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplatenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 zákona 233/2019 Z. z., najmä neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné. Pokiaľ súdny exekútor neuvedie to, čo vo veci pre vymoženie pohľadávky oprávneného urobil a pokiaľ neuvedie stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, vzniká pochybnosť o tom, či exekútor vo veci urobil všetko to, čo urobiť mohol a mal a či tento nemohol zastaveniu starej exekúcie aspoň čiastočným vymožením nároku (hoci len sumy 15,- eur v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia zastaviť). Oprávnený poukázal na uznesenia Krajského súdu sp. zn. 16CoE/102/2019 a 14CoE/45/2020. Podľa § 6 ods. 4 písm. b) zákona 233/2019 Z. z. "Exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.". Oprávnený upriamil pozornosť na to, že § 6 ods. 4 písm. b) zákona 233/2019 Z. z. konajúci súd v napadnutom uznesení neuvádza, hoci je zrejmé, že rozhodovacia činnosť tohto súdu samá týkať práve i aplikácie tohto zákonného ustanovenia. Taktiež oprávnený poukázal na poznámku 7). Upriamil pozornosť na dôvodovú správu k zákonu č. 233/2019 Z. z., podľa ktorej strata nároku exekútora na paušálne trovy je taktiež dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálnneho registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Podľa oprávneného bremeno tvrdenia a dokazovania musí znášať súdny exekútor, nakoľko tento sa domáha plnenia od oprávneného (výzva na zaplatenie). Oprávnený v nadväznosti na uvedené v sťažnosti ďalej uviedol rozsiahlu argumentáciu

ohľadne zápisov do registra exekúcií, ako aj to, že zákon jednoznačne hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov a z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by predmetná exekúcia v centrálnom registri bola vôbec zapísaná. Konajúci súd sa teda v napadnutom uznesení s námietkou oprávneného týkajúcou sa včasného zápisu do registra exekúcií nevysporiadal takým spôsobom, že by nárok súdneho exekútora na paušálne trovy starej exekúcie mohol byť daný. Uznesenie podľa názoru oprávneného vykazuje znaky arbitrárnosti a nie je preskúmateľné, kedy konajúci súd podľa neho nesprávnym procesným postupom znemožnil oprávnenému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom podľa oprávneného zakladá aj porušenie ústavných práv oprávneného na súdnu a inú právnu ochranu. Logickým postupom v medziach zákona by malo byť jeho zrušenie súdom rozhodujúcim o podanej sťažnosti a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podľa § 239 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 240 Civilného sporového poriadku sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

7. Podľa § 242 Civilného sporového poriadku sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

8. Podľa § 247 Civilného sporového poriadku Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

9. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z. tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

11. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) až g) zákona č. 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

12. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

13. Podľa § 5 ods. 1,2 zákona č. 233/2019 Z. z., ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje a) označenie oprávneného a povinného, b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu, c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi, d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného, f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužijú, g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len "paušálne trovy"), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje, h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

15. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

16. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súdu znesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

17. Vyšší súdny úradník uznesením 16Er/3145/2014-29 z 9.7.2021 námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ako nedôvodné zamietol z dôvodu, že vedená exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie a táto bola zo zákona č. 233/2019 Z. z. zastavená z dôvodu, že bola splnená jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 2 ods. 1 zákona, a preto súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Na základe vyššie uvedených ustanovení zákona rozhodol o sťažnosti oprávneného sudca súdu prvej inštancie. Sudca súdu prvej inštancie sa oboznámil so sťažnosťou oprávneného, preskúmal sťažnosťou napadnuté uznesenie, ktoré vydal vyšší súdny úradník, a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a uznesenie vyššieho súdneho úradníka vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a je vecne správne, pričom sudca súdu prvej inštancie sa s ním v celom rozsahu stotožňuje a odkazuje na dôvody v ňom uvedené. Okrem toho na zdôraznenie správnosti uvedeného uznesenia sudca súdu prvej inštancie dopĺňa, že spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825, je oprávneným v tejto exekúcii a k zmene oprávneného zákonným spôsobom nedošlo, upovedomenie o zastavení starej exekúcie nie je v rozpore so zákonom a obsahuje správne označenie oprávneného. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, jasne v ňom je uvedené, podľa akého zákonného ustanovenia bola exekúcia zastavená, a že to bolo z dôvodu uplynutia rozhodnej doby piatich rokov. Je vyhotovené podľa vzoru zverejneného na základe zákona Slovenskou komorou exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Oprávnený namieta, že upovedomenie neobsahuje viaceré náležitosti. Súdny exekútor však nie je povinný uvádzať v upovedomení náležitosti, podľa predstáv oprávneného. Z obsahu upovedomenia o zastavení starej exekúcie zo dňa 6.5.2020 vyplýva, že poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 17.9.2014, exekúcia bola zastavená podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. pretože od doručenia prvotného poverenia exekútorovi uplynula rozhodná doba 5 rokov, k predĺženiu lehoty nedošlo a nejde o exekúciu, ktorá sa nezastavuje. Ďalej z obsahu upovedomenia vyplýva, tiež výška vymoženej pohľadávky 0,- eur a výška vymožených trov oprávneného v exekučnom konaní je v upovedomení o zastavení starej exekúcie je uvedená v sume 0,- eur. Je potrebné zdôrazniť, že nie exekútor exekúciu zastavil, ale táto bola zastavená zo zákona, čo exekútor v upovedomení len konštatuje s uvedením zákonného dôvodu, pre ktorý bola zastavená. Oprávnený vo svojich námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ale ani v sťažnosti proti rozhodnutiu o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie neuvádza dôvody, ktoré

by akýkoľvek spôsobom spochybnil dôvody pre zastavenie starej exekúcie konštatované a uvádzané v upovedomení o zastavení starej exekúcie. Oprávnený svoje námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie odôvodnil aj tým, že exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií včas, a preto exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov. V tejto časti boli námietky oprávneného podľa tohto obsahu námietkami proti paušálnym trovám a uznesením vyššieho súdneho úradníka boli v tejto časti ako neprípustné odmietnuté. Aj voči tomuto výroku smeruje sťažnosť oprávneného a tá je aj v tejto časti nedôvodná. Z formulácie ust. § 7 ods. 1 zákona "Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné." jednoznačne vyplýva, že námietky proti paušálnym trovám nie je možné podať a pokiaľ ich oprávnený podá, je namieste ich bez ďalšieho ako neprípustné odmietnuť. Oprávnený v sťažnosti v tejto súvislosti namieta, že exekúcia nemala byť zapísaná v Centrálnom registri exekúcií (resp. včas) a súd sa v napadnutom uznesení nezaoberal podmienkou pre priznanie nároku na náhradu paušálnych trov, ktorou je včasnosť zápisu do CRE, a ustanovením § 6 ods. 4 zákona. K tejto argumentácii súd uvádza, že ani ustanovením § 6 ods. 4 zákona a ani tým, či bola exekúcia do CRE zapísaná včas, prípadne či vôbec, sa súd nemal dôvod v napadnutom uznesení zaoberať a nemá dôvod sa tým zaoberať ani v tomto uznesení, keďže tieto okolnosti sú len dôvodmi námietok oprávneného proti paušálnym trovám, ktoré sú ako také neprípustné. Podstatou odôvodnenia napadnutého uznesenia bolo vysporiadať sa s tým, že námietky oprávneného sú neprípustné a ďalej sa už súd nemá dôvod zaoberať samotnou podstatou vzniku nároku exekútora na náhradu paušálnych trov a s tým súvisiacim zápisom exekúcie do CRE. Na základe uvedených dôvodov súd sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

18. Vyšší súdny úradník uznesením č. k. 16Er/3145/2014-29 z 9.7.2021 tiež zamietol návrh oprávneného z 23.7.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č.233/2019 Z. z. zamietol (výrok II.) a návrh oprávneného z 23.7.2020 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č.233/2019 Z. z. zamietol (výrok III.). Vo vzťahu k týmto výrokom oprávnený svoju sťažnosť bližšie nezdôvodnil. Aj v tejto časti súd rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považuje za vecne správne a sudca súdu prvej inštancie odkazuje na ich zdôvodnenie v napadnutom uznesení, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.